



Рис. 2. Результати опитування викладачів щодо форм неформальної освіти, яким надають перевагу за необхідності набути нових професійних компетенцій

Таким чином, сучасне освітнє середовище надає можливість здійснювати професійний розвиток педагогічних працівників, використовуючи різноманітні види та формати навчання та розвитку. Це дозволяє спроектувати індивідуальну освітню траєкторію викладача та набути актуальних та необхідних як ключових, так і професійних компетенцій.

Примітка: науковий керівник - Фроленкова Надія Анатоліївна

СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ У ПОЗНАВЧАЛЬНИЙ ЧАС ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ПІДХІД ДО ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ.

Чумак Нателла Юріївна

керівник гуртка; методист відділення

*Відокремлений структурний підрозділ «Конотопський
індустріально-педагогічний фаховий коледж Сум ДУ»*

Хайлук Іван Васильович

викладач вищої категорії

*Відокремлений структурний підрозділ «Конотопський
індустріально-педагогічний фаховий коледж Сум ДУ»*

vanya.hailuk@gmail.com / nana235@meta.ua

Актуальність проблеми позанавчальної активності студентів в умовах сьогодення є надзвичайно важливою, адже в умовах змін системи освіти та прийняттям низки законів про запровадження дистанційного навчання, перед педагогами виникло першочергове завдання-забезпечувати освітній процес методом партнерських відносин та мотивації студентів до здобуття знань. Одним із кроків трансформації системи освіти в країні, що дає змогу мінімізувати труднощі, зумовлені карантинними обмеженнями є запровадження в освітній процес закладів освіти інноваційних педагогічних методів і технологій.

В освітньому просторі «інновацію» інтерпретують як нововведення, що поліпшує хід і результати навчально-виховного процесу. Інноваційний процес в освіті – це сукупність послідовних, цілеспрямованих дій, спрямованих на її оновлення, модифікацію мети, змісту,

організації, форм і методів навчання та виховання, адаптації навчального процесу до нових суспільноісторичних умов.[1]

В роботі розглянутий інноваційний підхід покращення якості підготовки студентів, підвищення мотивації учнів до активного, свідомого навчання, систематичної самостійної роботи, перш за все під час дистанційної форми роботи. Визначено, що основними компонентами режиму дистанційного навчання є: створення практичних ситуацій під час навчального процесу, можливість проявити себе, самореалізуватися, індивідуального підходу до кожного учня. Але, на практиці, в умовах віддаленої роботи, дистанційного навчання, спостерігається низький рівень участі та бажання студентів брати участь у позанавчальній діяльності. Саме для успішного розв'язання цієї проблеми, в багатьох закладах освіти було розроблено Положення про систему рейтингового оцінювання зайнятості студентів у позанавчальний час .

На основі «Положення про систему рейтингового оцінювання зайнятості студентів у позанавчальний час» Сумського державного університету, версія 02, розглянемо головні аспекти користі такого методу у теоретичному підході до формування громадянських, патріотичних, духовних цінностей студентів та їх участі у позанавчальній діяльності. Аналізуючи дане Положення, виявили, що, система рейтингового оцінювання зайнятості студентів у позанавчальний час (далі – система оцінювання) запроваджується з метою стимулювання студентів до позанавчальної діяльності в університеті (та за його межами), розвитку творчого та інтелектуального потенціалу здобувачів вищої освіти, підвищення їх конкурентоспроможності на ринку праці, мотивації до активної громадської діяльності, заохочення до занять спортом, участі в науковій, міжнародній, культурно-масовій та інших видах діяльності, здорового способу життя. У Положенні подається система показників щодо зайнятості студентів у позааудиторний час та їх оцінювання. Аналіз та моніторинг діяльності студентів у заходах виховного характеру та іншої діяльності що стосується освітнього процесу, здійснюють за різними напрямками, окремо наданий розрахунок рівня активності, що є доцільним у визначенні тієї або іншої ролі студента в освітньому процесі. В Положенні зроблено акцент на різноманітні завдання які покладаються на студентів, та мають за мету стимулювати та навчити студентську молодь передусім здобути такі фундаментальні якості як відповідальність, цілеспрямованість, вихованість, патріотизм, пізнання нового, вираження власних якостей тощо. [2]

Переорієнтація освітньої системи на дистанційний режим, трансформація свідомості дітей на сприйняття навчального матеріалу в новому форматі зумовила пристосовуватись до нових правил та вимог у навчально-виховному процесі, тож стимулювання та мотивація студентства новими методами та підходами під час навчання дає позитивний результат і спонукає дітей передусім до відповідальності та самовиховання. Мотивуючи студентів до активного, свідомого навчання, відповідальності та систематичності у самостійній роботі педагог отримує позитивний потенціал, а країна конкурентоспроможних та затребуваних фахівців .

Зазначимо, що ефективність та успіх навчально-виховного процесу, тісно пов'язані з підходом мотивації, застосуванням інноваційних методів у навчанні, стимулюванні студентів до підходу у навчальному процесі в цілому. У розрізі «Положення про систему рейтингового оцінювання зайнятості студентів у позанавчальний час СумДУ» розглянуто фактор впливу мотивації як основи для навчання студентів мислити, вирішувати важливі проблеми, відповідально ставитися до поставлених цілей та задач, приймати виважені, колективні рішення, отримувати корисний досвід та навички для подальшого здобуття спеціальності.

Список використаних джерел:

1. Алексеенко Н.В. Використання інноваційних технологій навчання як спосіб підвищення ефективності сучасної вищої освіти. Освітня реформа як засіб інтеграції системи вищої освіти України до європейського освітнього простору: науково-методичний аспект. Тези науково-методичної конференції кафедр університету (7-8 грудня 2016 року) Харків 2016 [Електронний ресурс]– Режим доступу до ресурсу: <https://kart.edu.ua/wpcontent/uploads/2020/05/tezu2016.pdf>
2. Положення про систему рейтингового оцінювання зайнятості студентів у позанавчальний час (версія 02) [Електронний ресурс] Режим доступу до ресурсу: <https://normative.sumdu.edu.ua/?task=getfile&tmpl=component&id=e8680b9d-69e3-e911-9c86-001a4be6d04a&kind=1>
3. Франчук Т.Й., Пукас І.Л. Основи професійного саморозвитку студента, педагога в умовах компетентнісної моделі освіти: навчально-методичний посібник / Франчук Т.Й., Пукас І.Л. – Кам'янець-Подільський, 2016.

ОСНОВНІ СУПЕРЕЧНОСТІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ВНЗ

Остапенко Роман Миколайовч
к.е.н., доцент статистики та економічного аналізу
Харківський національний аграрний
університет ім. В.В. Докучаєва;
rm_ostap@ukr.net

На думку експертів, система освіти сьогодні повинна вирішувати два основні завдання – забезпечення економіки необхідними кадрами, які здатні сприймати і розвивати новітні технології, а також забезпечення можливості для максимальної кількості працездатних людей які будуть включитися в трудове життя і уникати безробіття.

У зв'язку з цим основним напрямком реформи системи освіти, в тому числі вищої, стає її демократизація - забезпечення рівного доступу до всіх видів освіти для людей з рівними здібностями. В підсумку вища освіта з елітарної стає масовою, що обумовлює необхідність пошуку нових диференційованих підходів до навчання різних груп населення.

Зміни, що відбуваються в сучасній системі освіти можна коротко охарактеризувати наступним чином:

- оскільки темпи наукового прогресу різко зросли, це викликає прискорення морального зносу накопичених знань, освіта не обмежується періодом навчання в середніх і вищих навчальних закладах, а набуває форму процесу, що постійно триває на протязі всього життя;

- така форма освіти включає не тільки здобувачів, які безпосередньо навчаються у навчальних закладах, але тих, які безпосередньо зайняті на робочих місцях;

- освітні послуги виявляються не тільки традиційними освітніми установами (школами, університетами і ін.), але й приватними організаціями, які в свою чергу складають конкуренцію традиційним освітнім установам;

- також характерною особливістю реформування системи сучасної професійної освіти є інтеграція всіх його рівнів - початкового професійного, середнього професійного, вищого професійного, післявузівської професійної підготовки та перепідготовки і розвиток системи багатоступеневої професійної освіти яка відповідає прогресивним тенденціям суспільного розвитку.

Швидко зростаючі суспільні очікування сприяють посиленню тиску на працівників освіти в пошуках найбільш ефективних способів навчання та управління освітніми